

DE NIEUWSBODE. HET ARME MEISJE.

SHEBOYGAN, WIS.
J. QUINCY, R. D. ACTUUM.
\$1.50 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 1 OCTOBER 1853.

De Nieuwsbode kost voor Nederland \$2 per jaar, en 1.50 in 6 maanden; enkele nummers 6 Cents.
Kleine sommen geld, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ook in een brief in poststempel van een en drie cents, van hetzelve noemde "tiefels, in betaling worden toegezonden. Zulke stempels kan men koop bij alle postmeesters.

Democratische Staats Benoemingen.

VOOR GOVERNOR:
W. A. BARSTOW,
Van Waushara County.
VOOR LIEFDELIJKE GOVERNOR:
JAMES T. LEWIS,
Van Columbia County.
VOOR SECRETARIS VAN STAAT:
ALEXANDER T. GRAY,
Van Rock County.
VOOR SCHATMEESTER:
EDWARD H. JANSEN,
Van Washington County.
VOOR PROCURIEUR GERAAL:
GEORGE B. SMITH,
Van Dane County.
VOOR SCHOOLSCHRIJVER:
HIRAM A. WRIGHT,
Van Crawford County.
VOOR BANK CONTROLEUR:
WILLIAM M. DENNIS,
Van Dodge County.
VOOR STAATS CIPIER:
ARGALUS W. STARKS,
Van Sauk County.

De redacteur afwezig zijnde, zoo heeft de ondergetekende op zich genomen de letterzaken eenigzins behulpzaam te zijn in het vullen enz. kolommen. Alle gebreken en onvolkomenheden zijn dus te zijner voorantwoordelijkheid. Ingezonden stukken blijven te zijner teruggelooft liggen.

S. O'NEIL.

Democratische County Conventie.

Een conventie van afgevaardigden der verschillende towns in Sheboygan county staat gehouden te worden, in Arnold's Tavern te Sheboygan Falls, op den 23 October, a. s. voor het oogmerk om een geschikte candidaat te benoemen, dewelke men als Sheriff voor wil stellen, op de eerste algemeene verkiezingsdag. De volgende rijken en towns mien afgevaardigden mogen zenden: 1. w. De stad Sheboygan 1ste Ward 3, 2de Ward 5; Sheboygan 3, Sheboygan Falls 5; Lima 3; Holland 4; Wilson 3; Lyndon 3; Herman 5; Plymouth 5; Abbott 4; Scott 3; Greenbush 3; Rhine 4; Sheboygan, 1. Octobr. 1853.

F. FOX COOK, Dem.
M. M. PLANT, County.
HENRY AVERILL, Comm.

Democratische Vergadering.

De Democratische verkiezers van de eerste Ward der Stad Sheboygan worden verzocht te verschijnen ten huize van J. Schuchert, op aanstaande Woensdag avond de 19 Oct. 1853, om 6 1/2 uur, voor het oogmerk om, die afgevaardigden te benoemen om genoemde Ward in de Assembly Conventie te representeren, dewelke staat, gehouden te worden op den 15 Oct. a. s.

F. FOX COOK, Ward.
A. H. EDWARDS, Comm.
C. ZAEGLER, Comm.

Sheboygan, 4 Oct. 1853.

Bekendmaking.

De Democratische verkiezers van de 2de Ward der Stad Sheboygan zullen hante vergadering houden in het Court Huis aldaar op Woensdag den 19 Octobr. om 6 1/2 uur, na middernacht, met het doel om die afgevaardigden te benoemen om gezegde Ward in de Assembly District Conventie te representeren, dewelke gehouden zal worden ten huize van J. Johnson, te Gibberville op Zaterdag den 15 Oct. voor het benoemen van een Assembly Candidaat.

F. FOX COOK, Ward.
W. REICHEL, Comm.
M. ARMSTRONG, Comm.

Sheboygan, 7 Oct. 1853.

Democratische Assembly District Conventie.

Een Delegates Conventie voor het eerste Assembly District, in deze County zal gehouden worden ten huize van J. Johnson, te Gibberville op Zaterdag den 15 Oct. a. s., om 1 uur, na middernacht, met het doel om een Candidaat te benoemen als lid voor het Assembly. De towns, Sheboygan, Wilson, Holland, Lima en de twee Wards der Stad Sheboygan, hebben het recht om ieder drie Delegates te zenden.

A. MARSHNER, Dist.
J. KEAL, Comm.
Sheboygan, 5 Oct. 1853.

Handel in Sheboygan in September.

Volgens de opgave van MICHAEL LYNN, Esq., de haven-Collector, is de bevoegdheid in onze haven in de maand September geweest als volgt:
Aankomst: Stoomschip 56, Schroefbooten 27, Schoeners 28, totaal 121, en de afreis 121.
Koopwaren ontwaart: Tonnen 690, 1455 Barrels grootte, 12255 bushels tarwe; 250 dito haver; 163 vaten pael eiken; 147 halve barrels eiken; 31 barrels eiken; 136 ledige barrels, 9 barrels eiken; 4 dito, gemaal; 10 dito Alcohol, 4 dito vet, 7 dito fruit, 1 dito banaan, 22 dito vreden, 4 dito nijen, 8 dito aardappelen, 1 dito suiker, 208 dito bingerdag, 1100 cedar posten, 1500 spoorweg balken, 153 duizend vaten timmerhout; 65 duizend dito latten, 143 duizend dito dakpannen; 66 pakken stoelgarn, 310 dito hoepelkanten, 1168 vaten bakken, 4 ploegen, 5 wagens, 140 busen voor wagen wielen.

Duitsche bank in New-York.

De New-York Tribune zegt, dat de bank van Darmstadt een tak vormt in New-York, met een kapitaal van 10 Millioen Dollars.

The Hot Corn Story in New York.

Hier is uw heet korn, heet korn, juist uit de pot! Dit waren de woorden die gisteren avond zeer achter elkaar in onze ooren klonken, als wij in onze schrijfkamer nog bezig waren eenige zaken te vergeten. Het was een zachte klinkende stem, en vertelde ons dat dit een der middeelen is, die de armen aanwenden, om in hunne groote behoeften te voorzien in deze velle stad, waar zoo vele armen zich reeds bevinden, en wier getal van dag tot dag vermeerdert, dat zij in de vuileste plaatsen als op elkander geprest, alle oogenblikken blootgesteld zijn aan een uitbrekende ziekte als die in New Orleans, die zijne duizenden ten grave heeft doen dalen. In welk een jammerlijken toestand bevinden zich deze ongelukkige verarmde menscheleke wezens! Zij weten niet hoe, of hebben niet de magt om naar de gezonde bevelen, of de groene velden der binnenlanden te ijlen, maar zitten opgepropt in boelen, die bijna zoo heet, of wellicht heeter zijn, als het korn dat de arme-verkoopster, onder onze ramen aanbodt, waarvan het geroep ons van de avondstemming tot middernacht in de ooren klonk.

"Heet korn! Heet korn! hier is uw heet korn!" kwam op in een flauwe kinderlijke stem, dewelke onze ooren trof, toen wij het Park gingen, juist toen de Stadshuis-klok het uur van middernacht aankondigde:—wij verschraken—het was als of de stem uit een der ijzeren pilaren kwam, die aan de ingang van het Park gesteld zijn, om het inrijden van omrijbussen enz. te verhoeden.

Wij onderzochten vanwaar deze stem kwam, en ontdekten de eigenaar van het heete korn in een uitgemagerd klein meisje, van ongeveer 12 jaren oud, wiens vuile klederen bijna met de kleur van het roestig ijzer overeen kwamen, en wiens aangezicht, handen en voeten, ongeveer dezelfde gedaante hadden, hoewel de laatste nog eenige sporen van teederheid aanwezig waren. In twee wijlen sporen, in haar anders bevallig geelaat, veroorzaakt door de heete tranen die over hare wangen vloeiden, ontdekten wij hare natuurlijke schoonheid.

"Verlangt gij korn, mijnheer," suikte de arme, als zij zag dat wij bij haar staan bleven, en naar haar zagen, nauwelijks ons durvende aanspreken, wij zij meer gewoon was om met de woorden: "geef mij eenig korn, gij elledodig!" overvallen te worden. Zie dat wij haar niet met harde woorden overvleiden, zeide zij op eenen ootmoedigen toon: "koopt een weinig korn als 't u belieft, mijn heer."

"Neen, mijn lieve," antwoordde ik, "ik verlang geen, het is niet zeer gezond in deze warme dagen, en bijzonder zoo laat in den nacht."

"O vrede, wat zal ik dan doen?"

"Wel, naar huis gaan, het is na middernacht, en zulke kleine meisjes als gij zijt, behooren niet zoo laat op straat te zijn, in zulk een slechte stad als deze."

"Ik kan niet naar huis gaan—en ik ben zoo vermoeid en slapig. O mij!"

"Kunt gij niet naar huis gaan. Waarom niet?"

"O mijnheer! mijne moeder zal mij slaan gevein, indien ik te huis kom zonder mijn korn verkocht te hebben. Koopt slechts een aar, mijnheer, dan zal ik nog twee overig hebben, en mijne moeder zal mij en mijne kleine zuster wellicht ieder een te eten geven, want ik heb niets gegeten sedert heden morgen, uitgenomen een appel mij door iemand gegeven, en nog een stuk dat iemand weggies. Ik kon een raap gestolen hebben, wanneer ik dezen morgen iets voor moeder uit de winkel handde, maar ik durfde niet. Ik heb wel eens gestolen, maar sinds Mr. Pease mij geleerd heeft dat stelen ondoelbaar is, heb ik er een wezrin in gekregen. Ik wil niet ondoelbaar zijn zoo als Lizzy Smith, en zij is twee jaren onder dan ik, hare fraaije klederen maken, haar niet beter; het zal haar juist gaan, als drooken Kate, dat is zeer te vrezen."

"O mij, daar gaat weer een man, en ik heb niet heet korn geroepen, wat zal ik doen?"

"Doen? Daar, dat is wat gij doen-zult," wij haar korn in de goot smet, "zeg uwe moeder dat gij 't u korn verkocht hebt, en hier is het geld."

"Is dat geen leugen, mijnheer—Mr. Pease zegt ook, wij zullen geene keugens vertellen. Maar, mag ik dan dat korn niet eten, indien gij het toch niet verlangt?"

"Neen, het is niet goed voor u, goed brood is beter, hier is een sixpence om te koop, en daar is nog een voor eenige keukies voor u. Dat is nu uw geld, geef dat uwe moeder niet, en blijf ook niet tot zo laat in den nacht weer op straat. Ga vroeger naar huis, en zeg uwe moeder dat gij al uw korn niet verkopen kunt, en dat de slaap u overvalt, en indien zij een goede moeder is, zal zij u gewisselijk niet slaan."

"O mijnheer, zij is soms eens een goede moeder. Maar ik ben zeker dat de winkelier op den hoek niet een goede man is, anders zou hij moeder geen rum verkopen, daar hij weet, want Mr. Pease heeft het hem gezegd, dat wij arme kinderen uithongeren. Ik wenschte dat alle menschen zoo goed waren als hij, dan zoude mijne moeder ook die ellendige drank niet drinken, noch ons slaan of lathen hongeren; niemand zou hier dan willen verkopen, dan zouden wij overvloedig te eten hebben."—En hiermede vertrok zij in aller ij naar het beruchte middelpunt van armoede en ellende,—de zoogenaamde Five Points.

Als wij Broadway opwandelden, trof ons de pracht en weelde van de "Saloons" zoo heet men immers de eerste klas drinkhuizen in onze dagen, en wij waren bijna in overweging om "heet korn" te roepen, als wij de heete geest der grannen daar gesteld onder de naam van: Zuivere jenever, oude rum, bleke brandewijn, onversneld portwijn, heidid of lager bier, naar den mond van deze en geene zagen transporteren. En wat nog meer was—wij troffen nog vrouwen onder deze bezoekers aan, en wij dachten dat ook hare dochters te eeniger tijd met "heet korn" in het rum van middernacht in de straten mogten rondslenteren om een penning te verdienen, om hun eenige teugen van de lichaams- en zielverderende drank te verschaffen.

Als wij de hoek van Springstreet ontkoorden, trof ons de glans van de honderden geglachten dermate, dat zij onze oogen en zintuigen verdoorden, en ons in de verbeelding bragten, dat onze te klas Hotels, en Saloons, juist de geschikte huizen zijn, om de Five Points op te vullen, vanwaar de klanktoonen "heet korn" enz. de lucht in het nachtelijk rum doet weergalmen.

"Ja, ik hoor uwe stem, het is een wachtwoord dat ons gebiedt te doen of te sterven, totdat deze heete vurige poorten der hel, als deze in onze straten, ophouden door een Christelijke natie gepatenteerd te worden, om onschuldige meisjes bij nacht en ontijd door de straten te zenden, om een weinig drinkveld voor hunne dronken moeders op te schoojden, die wellicht in zulke nieuwwetische kroegen hun eerste ges- genomen hebben."

"Heet korn" dan zij het wachtwoord van allen, die de edele grannen aan de dronkara's vrouw en kinderen liever gannen; dan in de onverzadigbare heete maag van het whiskey fabriek. Laat uwe besluiten heet en sterk worden, zoo dikwijls gij aan het indrukwekkend geroep van 'deze armen zult gedenken.

Den volgende avond na het onderhouden met dat ongelukkig verzuimde meisje, kwam dezelfde teurgrie toon: "heet korn hier is uw heet korn" op door onze opene ramen, in een zeer laat uur in den nacht, terwijl de regen uit de zware overhangende Wolken spreukde, en het gewaad doorweekte van de eigenaar van deze zachte lieflijke stem, zonder haar de toestemming te geven hare post te verlaten, voor dat zij hare harde taak volbragt had. Van tijd tot tijd werd de stem flauwer, en eindelijk zweeg zij gansch. Nu slaapt de uitgetuipde natuur, doch en wij, daar lag een teedere huisplant, bloedgesteld aan de koude nachtelijke regen—een onschuldig klein meisje had een groote steen voor haar bed, en een ijzeren post voor hare peluwe, om in weinige oogenblikken, half gestikt door de verpestende lucht uit de vuile goot aan hare voeten, te ontwakken.—De wakende mag nog ongelukkig deze vuile lucht inademen, maar dezelve is dooddelijk voor een slapende.—Daar lag de arme, gewis niet benoedigd in hare droomen door hare moeders' stem in de zoete woorden:

"Zacht myn kind lig stil en sluimer," maar om verwilderd op te springen als een schildwacht aan de voorposten, zich zelve van misdaad beschuldigende, trillende van koude en vrees, waarna zij eindelijk gedwongen zijn zal, om als een misdadiger huiswaarts te keeren, om de harde woorden te hooren eenen moeder? ja, een moeder, maar o welk een moeder—die haar kind vloekt dat zij gene onmogelijkheid kon verrigten, terwijl die uitgetuipde natuur sliep.

Het was na middernacht wanneer zij ontwaakte, en vond zich, na krachtige pogingen aangewend te hebben, juist bekwaam om hare ellendige verblijfsplaats te bereiken.

Wij observeerden dat zij avonden achter elkander niet op hare gewone post was. Wij hoorden wel "heet korn" roepen, maar wij misten die zachte stem, die wij zoo dikwijls gehoord hadden, dat zij ons eigen was geworden.

De harmonie was bedorven. De andere stemmen schenen niet die bekoorlijkheid te hebben, en slechts te behooren aan de duizenden die men dagelijks observeert, waar jammer en ellende huisvest. Ofschoon wij ook de duizenden, als het ware, in de gewoonte lieten voorbij gaan, zoo maakten ons toch de afwijzigheid van onze getrouwe bezoeker ongemakkelijk.

Wij zullen ons de moeite niet geven om te onderzoeken, of het een geest van de eerste, derde, of zesde sfeer was, die ons gisteren avond andreef om een bezoek af te leggen in de verblijfsplaatsen der armen, met een overtuiging dat wij iets zouden zien, of hooren, van deze verloren stem,—want zulk een geest geleide ons.

Misschien was het de geest der nieuwsgierigheid; doch oververschillig, hij geleide ons, en wij volgden in dien weg, denwelken wij onze kleine hadden zien inslaan—dit was onze eenige leidraad, wij wisten geene naam, geene nummer, ook kenden wij niemand die de naam van haar ons mededeelen konde, die wij eierling vinden zouden. Doch wij kregen den braven Zending, en zij had ons met zijne goede instructie bekend gemaakt. Doch, zoude hij haar kennen onder zoo vele honderden van haars gelijken? Misschien. Het kost niets om er naar te informeren. Wij gingen. Centre Street neder met een licht hart; wij leidden Centre Street om door hoop opgebeurd, en stonden op de hoek van Water Street.

"Mijnheer," zeide Mr. Pease, wat bring u hier zoo laat in den nacht? Gij hebt voorzeker eenig doel; kan ik u helpen?"

Misschien, ik weet het niet, een klein meisje, een van de ellendigen met een dronken moeder.

"Kom met mij dan. Er zijn vele zulke. Ik ga juist zulk een bezoeken, die nog voor de morgen sterren zal. Zij is een bekoorlijk meisje, en ze' eens betere dagen."—Doch wij zullen haar eerst zien, en dan over diegene spreken die wij wildet opzoeken."

Wij maakten onzen weg door een nauwe steeg, waar de pestilentie in duisternis wandelt, en misdaad, armoede, en ellende hand aan hand gaan.

Ziet hier," zeide onze vriend, hier is het voordeel van het geld uitgegeven voor onze patienten, om het lichaams te doodten en de ziel te verdoemen."

De vloeken en slagen van den bedronkenen huisvader, op zijne vrouw, die eens een maatschappij tot sierraad versterkte, bewijzen dit ten volke."

Wij antwoordden, dat de thermometer te middernacht, op 88 graden stond; hoe kon toch iemand bij zulk een warmte, ook beneden de oppervlakte der aarde, dat is in vuile ledereven!

Wij kwamen, eindelijk bij een huis dat een trap aan de buitenzijde had. "Hier woont de kleine sukkelaar," zeide Mr. Pease, tot wijen ik u geleiden wilde, zij viel in een flauwe op straat, eenige avonden geleden, en lag bijna den ganschen nacht daar bloedgesteld aan de regen, en werd gevonden en gelagen door hare moeder, omdat zij al haar korn niet verkocht had."

"Eenwige Oorsprong der dingen," zuchtte ik, "hebt gij mij aan hare deur gebracht?"—Onze vriend luisterde, doch begreep de uitdrukking niet.—"Zijt zorgvuldig," zeide hij, "de trap is glad, en oud."

"Haar gelagen," zeiden wij, zonder acht te geven op het geen hij zeide.

"Ja, haar gelagen, wij zij een heete koorts had die haar verstand verbijsterde. Zij is ook

sinds niet gansch weer bij haar verstand geweest. Haar gedurig gebed schijnt te zijn, een zekeren persoon te zien, voor zij sterft."

"O kon ik hem toch nog eenmaal zien—daar—dat is hij—neen zoo sprak hij niet—hij vloekte en sloeg mij niet."

Zoo spreekt zij immer voort, en dit dreef de moeder aan om mij te ontbieden, maar ik was de man niet.

"Zal hij komen," vraagt zij mij zoo dikwijls ik haar bezoek, en ik heb beloofd hem te zullen brengen, om haar gerust te stellen."

Wij bereikten het bovenende van den trap, en stonden een oogenblik voor de goepende deur, waar zonde ziekte en ellende woonde, en waar de dood eierling zijnen weg zoude banen.

"Zal hij komen?"

Eene flauwe stem kwam uit een der hoeken van het vertrek, en deze kenden wij.

Wij konden niet ingaan, een zooderlinge ge- waarwording overviel ons.

"Komin, zeide onze vriend."

"Zal hij komen?"

Twee uitgemergde handen werden smeekende naar de Zending uitgestrekt, zoodra de arme zijne stem herkende.

"Zij is veel zwakker heden avond," zeide hare moeder, "ook is zij zeer lijfhooftig, en spreekt den ganschen tijd over eenen man, die haar op zekeren avond vriendelijk toesprak, en haar geld gaf om brood te koop."

"Zal hij komen?"

"Ja, antwoordde ik van buiten, door de besturing van Hem die de aarde zijnen loopbaan voorschrijft, en die ons geleidt langs ongekende wegen—hy is gekomen."

De kleine uitgemergde vorm sprong op in het bed, en trachtte met een paar blauwe oogen die persoon te vinden die deze woorden uitsprak.

"Mijn meisje," zeide de moeder, wat verlangt gij toch?"

"Wat is hij, moeder? Hij is hier, ik hoorde hem spreken."

"Ja, arme lijd, hier ben ik, geknield aan uwe zijde.—Leg u neder, gij zijt zeer ziek."

"Sta mij toe om mijne armen slechts eenmaal om uwen hals te slaan, en u te kussen, zoo als ik mijn vader plagt te doen. Ik had eens een vader, toen wij in dat groote huis daar ginder woonden. O ik heb zoo dikwijls gewenscht u te zien, om u nog eenmaal te danken voor het brood, en de keukies, die ik van u ontving.—Ik had groot-ochte, ook heb ik mijn zusje opgewekt, wij zij reeds slap toen ik te huis kwam, en zij at zoo smakelijk, en na een wijle tijds viel zij met een keukie in de hand weder in slaap, en toen ging ik ook slapen.—heb ik niet een langen tijd geluipen?—Ik dach dat ik niet in het Park in slaap gevallen was, en dat iemand al mijn korn weggenomen had, en dat moeder mij daarvoor sloeg, doch ik kon het niet helpen.—O wat voel ik nu slaperig.—Ik kan niet meer spreken.—Ik ben zoo vermoeid.—Ik kan niet zien—het licht uitgegaan?—Ik ga sterren, geloof ik—ik dank u—ik wilde u voortdooft nog danken—ik vreesde dat gij niet komen zoudt—vaart wel—vaart wel—vaart wel—moeder—drinkt geen starken drank meer—moeder, vaart wel, vaart wel."

"Dit is het laatste van haar," zeide onze goede vriend.—Laat ons bidden."

Christelijke lezer, het arme meisje is in haar graf. Uwe geboden voor haar baten niet meer. Er zijn honderde zulke gevallen hier. Bidt voor de ongelukkigen, doch bedenk ook daarbij, dat het geloof zonde de werken doet. Ernstige voorname, op een Christelijke wijze aangewend, zullen gewisselijk met een goede uitkomst bekrond worden.—zullen bevoorliefd zijn voor het algemeen welzijn onzer medemenschen. Ga heen en luister. En zoo een stem "heet korn" uwe ooren treft, denk aan het arme meisje, en aan haars gelijken die het slagtoffer van den mededogenlozen tyran (Alcohol) geworden zijn. Ga heen en zoek een beteren geest om over u te regeren. Roep uit met al uwe magt.—"Zal hij komen?" En het antwoord zal zijn: hij is gekomen."

Nota. Goedgunstige lezer! Ik heb mijne pogingen aangewend, om het bovenstaande uit het Engelsch in het Hollandsch over te zetten. Ik heb een vrije vertaling geleverd; een juiste vertaling kon ik in alle opzichten niet wel stellen, wij sommige volzinnen zich niet wel lieten overzetten, naar mijn inzien althans. Ik heb echter de meening van het origineel, zoo ik ver- trouw, gegeven, en hoop eenie dienst gedaan te hebben aan hen, die gaarne goede stukken lezen, en geene gelegenheid hadden, om dit stuk, dat ik daaronder reken, te lezen. Zij die Engelsch lezen kunnen, mogt ik vriendelijk verzoeken naar het origineel, dat voorkomt in de N. Y. Tribune S. O.

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE, 13 September. Men verneemt dat de Koning berids bekrachtigd heeft het wetsontwerp tot regeling van het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen. Deze wet zal diensvolgens spoedig worden uitgevaardigd.

AMSTERDAM, 13 Sept. Heden is op den Rijnspoorweg, even voorbij Driebergen, met den trein die te 24 uur alhier aankam, een man overreden, die onmiddellijk verpletterd was. De aanleiding tot dit ongeval is nog niet bekend.

Uit Utrecht wordt gemeld, dat de heer Zuyssen, waartschischop van Utrecht, den 8 dezer aldaar is gearriveerd, om Z. M. den Koning, bij Hda. komt op den 14den, te complimenteren.

Als een voorzeker hoogst zeldzame bijzonderheid vermelden wij, dat in het Nederl. Israëlietisch oud-mannen- en vrouwenhuis alhier, gearriveerd avond te 11 uur is overleden Moses Zwart, oud 88, en een half uur later zijne vrouw Noalyde de Vries, oud 83 jaren, gehuwd geweest sedert 1801, welk echtpaar sedert 1846 in genoemd gesticht werd verpleegd, alwaar het in 1851 zijne gouden bruiloft vierde. Gedurende de 52 jaren van hunnen echt, waren dus slechts een half uur gescheiden.

De Hollandse flotille, welke, onder bevel van don schout-bij-nacht Bourdieu, naar station voor Smirna zal nemen, zal bestaan uit de fregatten Prins van Oranje van 60, de Doggers

bank van 60, de Palembang van 40, de korvet de Zeeland van 12, de goeielt Macassar van 6 en de stoombooten Amsterdam van 15 en Soembing van 4 kanonnen.

Utrecht, 14 Sept. Heden morgen heeft Z. M. zijn plegtigen intogt binnen Utrecht gedaan. Eene ootbare schare had zich reeds vroegtijdig op weg begeven, ten einde den geliefden Vorst, die te 8 1/2 uur, omringd en gevolgd door de erewachten uit de burgers, en uit de studenten, van de Bilt was vertrokken, den eersten welkomsgroet te brengen.

Bij de Gildburg gekomen, werd Z. M. ontvangen door de stedelijke regering en het studentenkorps te voet, terwijl de stedelijke schutterij met hare muzik, nabij de stedelijke regering, bij de gezegde eerepoort was geplaatst. Nadat Z. M. door den heer burgemeester met een aanspraak was verwelkomd, begaf de trein voor den plegtigen intogt in de stad zich op weg.

Van het oogenblik af dat de heer burgemeester Z. M. had toegesproken en de trein zich in beweging zette, werd het gesphut gelost en werden er salutschoten gedaan tot dat Z. M. het hotel van hoogstedelz commissaris had bereikt. Op hetzelfde oogenblik dat het gesphut zich deed hooren, werden al de klokken van den dom-toren geluidt waarmede werd voortgegaan gedurende het lossen der salutschoten.

Aan het einde der Voorstraat, waar van wege de stad een kolossale en prachtige eerepoort was opgericht, werd Z. M. verrast door het gezang van een groot aantal kinderen, behoorende tot de verschillende Hervormde armenschoolen dezer stad.

In de Pieterstraat werd Zijne Maj. opgewacht door de kinderen van de bijzondere school der 1 klasse, in het wit gekleed, met bloemkorfjes in de hand, terwijl zij den geliefden Vorst onder het aanbieden van een topospelijf lied, met bloemen bestrooiden, welke bewijzen van liefde en gehoeheid door Z. M. met alleisn blijkbare welgevallen werden ontvangen.

Van alle huizen, wellicht met zeer enkele uit- zonderingen, wapperen vlaggen: hier Oranje, wit en blauw daar rood, wit en blauw met oranje, wimpels, elders uitsluitend oranje. Het geheel is schitterend, ja wij durven zeggen, zoo als nog nimmer hier werd gezien.

HARLINGEN, 11 Sept. Nadat er reeds drie stoomschepen in de vaart van hier op Engeland, gedurende dezen zomer, gebezigd werden is in den loop dezer week nog een twaalfde daarbij gekomen, namelijk de Queen en Lion. Het eerste is een door aandeelhouders aangekochte Engelsche stoomboot. Het laatste is zeer veel vergroot, en heeft gisteren de vaart van hier op Londen hervat.

(Wij voegen hier bij, dat reeds o.a. het eiland Texel aanzienlijke aankopen zijn bedongen van lammeren, die in het aanstaande voorjaar nog geboren moeten werden.)

MIDDELBURG, 7 Sept. Onder den titel de Zoekwaarnemer, wet en regt, door W. de Geder, heeft de boekhandelaar C. van der Post, te Utrecht, een werk uitgegeven, dat in de romantische literatuur vreemdsoortig mag heeten. Het is de behandeling in romantischen vorm van het burgerlijk wetboek. Hoe zonderling het ook moge schijnen, heeft de schrijver er een zeer onderhouden boek van gemaakt niet alleen, maar een ware roman de moeurs, die bij soortgelijke buitenlandse producten geenszins bekoorlijk achter te staan. De schrijver, ofschoon reeds door zijne wetenschappelijke geschriften gunstig bekend, behandelt hiermede voor het eerst de belletristische baan, en doet dit op een alleisn verdienstelijke wijze. De karakterschetsen zijn siks getekend, hier en daar wel wat donker gekleurd; de schrijver heeft echter door tegenstellingen voor verlichte partijen gezorgd, zoodat het tafereel een goed effect maakt.

De behandelde geschiedenis heeft bovendien de verdiensten van op waarheid te zijn gegrond en heeft den schrijver aanleiding verschaft, om menige nuttige wenken te geven. De uitgever heeft voor een niet uiterlijk gezorgd, zoodat men dit trouwens altijd van hem kan verwachten.

Men berigt, dat de werken van indijking bij Bath, wederom op een groote schaal zijn aangevangen. Ruim 20000 werklieden arbeiden daaraan. Men wil deze werken voor den winter voltooid hebben. In het volgend voorjaar zal men een groote afsluiting leggen in de Oosterschelde, die doorsneden zal worden door eenen sterken dijk van Bath naar Ossendrecht. Meer dan 30,000 bunders land zullen op die wijze voor den akkerbouw geschikt worden.

Het Handelsblad zegt: Sedert geruime tijd heeft men niet meer hooren spreken van Engelse van de Vries, te Pijnacker bij Delft, de merkwaardige vrouw, die sedert Mei 1818 niets gegeten en sedert 10 Maart 1822 ook niets meer gedronken heeft. Velen zijn zeker van meening, dat zij niet meer tot het rijk der levenden behoort. Intusschen heeft zij op 20 Aug. dezer jaars haren 68sten verjaardag gevierd, en kan haar voortdurend bestaan als een wonder worden aangemerkt.

Onze oudere lezers zullen zich herinneren, dat in 1828 door een geneeskundige commissie een verslag naar betreffende is opgesteld, waarvan de slotsom is dat Engelse van der Vries vier weken lang door vier vrouwoude personen dag en nacht werd bewaakt en dat deze onder eede verklaarden, dat zij in al dien tijd niets ter wereld, noch spijis noch drank had genuttigd.

Sedert het voren vermeld onderzoek zijn omtrant 27 jaren verloop en ruim 35 jaren, dat Engelse van der Vries geen spijis, en ruim 31 jaren dat zij geen drank heeft genuttigd; maar nog is het der kunst niet gelukt te verklaren, waar door zij hare levenskrachten, in dien wonderbaarlijken toestand heeft kunnen schragen. Bij het gemis van een der grootste genoegen van het leven, ziek en arm, is zij veelal opgewand en vrolijk, en geniet, gemoedelijk, en gelaten in haar lot, de krachtige ondersteuning die de christelijke godsdienst aan hare ware belijders zoo rumschoots verschaft.

Men schrijft uit Zierikzee, dd. 1 Sept., aan de Amat. Ct.

Naar men verneemt is er uit Engeland en België concessie gevraagd tot het aanleggen van een spoorweg van Brouwershaven naar Rosendal. Als dit groote plan verwezenlijkt wordt, zoo het voor deze gemeente in vele opzichten belangrijk is.

—Ds. J. C. Verhoef, te Sluis, heeft voor de beroeping naar Monnikendam bodacht.

De abonnements-prijs op den Sheboygan Weekly is slechts een DOLLAR en vijftig cents per jaar of geen drie cents per week. Zij die wenschen in te schrijven, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden en het geld in een brief te sluiten (franco) aan J. QUINTUS, Sheboygan Wis.